

כרושצ'וב על היהודים

האם כרושצ'וב הוא אנטוניו? התבונה טובה לחדר רחוק? מה יחסו אל ארצות עברא?

"העולם הזה" 1072 תאריך: 16.4.1958

משכורות לעידוד התרבות, ומפברקי מר" ראל סטנדרטי לפי הזמנה.

ספורט

כדורגלים למען כדורגלנים

דחילקום, מתי תפתחו כבר את הח' נות? פנה השבוע גבר חסון אל זוג כוכבי הכדורגל יעקב חודורוב ויוסף מירמוביץ, ברחוב דיונונו בתל-אביב.

היתה לאיש סיבה רצינית להתאונן. היה זה מורה ההתעמלות של בית-הספר חל' נורדווי. לאחרונה החלו תלמידיו להופיע ללא נעלי-התעמלות לשיעורים. אנחנו מתחים עד שחודורוב יפתח את החנות. ואז נקנה נעליים, ענו הילדים. כי המאורע המדובר ביותר בשבועות האחרונים, אפילו יותר מאשר הפתעות מישיחקי הכדורגל, היא החנות לצורכי ספורט. שוג הכדורגל גנים פתח השבוע בשותפות.

לא רק עסק, הרעיון היה ישן. אין כמעט כדורגלן בארץ שאינו מתחבט בב' עיית עבודה. רק כדורגלנים מעטים הם עובדים עצמאיים. רובם נזקקים לחסות מיפעלים גדולים. במסעיהם המשותפים עם נבחרת ישראל הגו חודורוב, איש הפועל ומירמוביץ, איש מכבי, להקים יחד חנות ספורט.

אחרי חודשים רבים של הכנה, עזב חודורוב את מקום עבודתו כנהג במקורות, יוסלה נטש את בית-המלאכה המכאני שלו, ויחד רכשו חנות מפוארת בסכום של 14 אלף לירות. לא היה זה רק עסק מיסחרי שיבטיח לצמד הכדורגלנים הכנסה, אילו רצו יכלו לפתוח עסק טוב יותר. אולם שני הכדורגלנים רצו, להמשיך ולהישאר בעניינים.

החנות, אשר מן הסתם תהפוך תוך זמן קצר למקום-פיגש מרכזי של ספורטאי ישראל, היא רק שלב ראשון בתוכניתיהם. אנו מקווים להביא למצב, שבו לא יתקלו כדורגלני ישראל באותן הבעיות שבפניהן עמדנו אנחנו, הסבירו השניים.

עוד לפני שנפתחה החנות, זכו חודורוב ומירמוביץ בעידוד. סימל כי אין מתייר חסים לחנותם רק כאל עסק מיסחרי. אופיינית ביותר היתה תגובתו של ד"ר אליקום אוסטושינסקי, מנהל יקבי ראשון לציון. כאשר פנה אליו חודורוב בבקשה להנחה בקניית משקאות, תרם אוסטושינסקי סקי משקאות חינם ב-400 לירות, לחגיגת פתיחת החנות.

ביט, עולה לאוטובוס ובידו גיליון עיתון הרפיש של הש"ב ר'מון. האיש ביקש ממסקין להציץ בעיתון: "אנשים הגונים לא קוראים עיתון זה!" השיב לו מסקין, וסירב להראות לו את העיתון.

מבקר הספרות ד"ר ברוך קור" צוויי, בביקורת על ספר השירים עיר היונה של נתן אלתרמן: "לא, השיר אינו צריך להיות עבד. זכותו וחובתו לפי רוק צוים ועצות כמו רסן ומתג... לא קל לו לבעל-מצפון ובעל טעם כאלתרמן להיות משורר-חצר..."

לפני 25 שנה

בפ"ן חר"א את השתתפותו כניצב בהסרת פרט זה. מדור הבידור התחיל שוב בהרשמה לתחרות מלכת המים 1958. כשער הגליון: מנהיג ברית-המועצות ניקיטה כרושצ'וב.

סמל "מקורי" לאוהה מתחדשת * בדיחה ושמה.. אגודת הסופרים" * העסק של חודורוב ומירמוביץ

למען החופש, לא הרימו סופרים אלה שום דגל שאינו בריא. הם העדיפו את המרגרינה על הדם. דרישותיהם: שיתוף בוועד ובוועדות. במיננים, בפרסים ובשאר השלל. הוועידה נמשכה יומיים. היא התחילה בנאום שטוח של ס' יזהר, שהצטיין בפיס-

אגודות-הפועלים המאורגנים. יש לה זכויות כלכליות, מישרות בשכר, מענקים, מילגות ופרסים שהיא שולטת פחות או יותר על חלוקתם. אמנם, הסופרים האמיתיים המעטים ש- שרדו בארץ למרות מיסטר המרגרינה מצפצפים על האגודה. פרסיהם ושכרם

חודורוב וכדורגל בשער

שוער נבחרת ישראל בכדורגל, יעקב חודורוב עומד, עם כדור-רגל, חדרו לנבחרת, כיום מאמן נבחרת ישראל בכדורגל. פתח ביחד עם יוסף מירמוביץ, חברו לנבחרת, אתה

מות יפות, אך היה לקוי בחוסר כל עמקות או מעוף חדשני. היא הסתיימה בהחלטות על הפנסיה שתשולם לאברהם ברוידס, בדרישה להגדיל את התגמולים לסופרים ובבחירת ועד חדש, שבו ניתן סוף-סוף ייצוג נאות לצעירים - שמיר, מגד וטנאי, שלושתם מלחכי-פינכה מיקצועיים.

כדברי עמוס קינן: "אפשר לתאר באופן נוגע עד הלב את הווי הלוחמים בפלמ"ח, ההולכים ונופלים בשדות, מבלי לעבור בחיים אפילו חוויה של יום-אימונים אחד... (אלה הם) פונקציונרים רוחניים. מקבלי

מובטחים על-ידי טיב יצירתם. חוג זה כולל את אורי צבי גרינברג, חיים הוז, שמואל יוסף (ש"י) עגנון, אברהם שלונסקי, זלמן שניאור ואפילו משוררה-החצר נתן אלתרמן.

אולם ישנם סופרים פחות ברוכים, הזקוקים להבטחה כלכלית ולשיכונם של אבא חושי, אלה הם אנשים כמו יהודה בורלא, שלום (ש' שלום) שפירא, שמשון מלצר ודומיהם, המאורגנים תחת השגחתם של אברהם ברוידס. הם שולטים באגודה ומיי-נגנים בשפע המרגרינה שלה.

מפברקי המוראה. כל זה היה טוב אלמלא קם בארץ דור חדש של מושכיי עט, הדורש גם הוא את חלקו מן הצלחת. רישומו הרוחני אמנם קלוש ביותר, ורמתו התרבותית קרובה לאפס. אולם, כדרך ה' צעירים, תיאבונם בריא וקולם רם. מלבד זאת הצליחו מושכיה-העט הצעירים-בגיל להתארגן על בסיס מיפלגתי מוצק, ממפ"ם (משה שמיר) עד אחדות העבודה (חיים גורי, מתי ואהרון מגד, חנוך ברטוב) וקבוצת "היד השחורה" (שלמה טנאי ודוד אבידן).

כך התפתח המרד הגדול של הספרות הצעירה. הוא לא דרש שינוי ערכים רוחני, או הליכה אל העם. בניגוד לחברי ריגם בהונגריה ובפולין ששפכו את דמם

העם

סמל הדר

כדי למלא את צוואתו של אמו הגור סתה, ערך נער תימני בן 12 טיול ברגל, שאם להעריכו מבחינת האומץ וההתמדה שהיו כרוכים בו, אפשר להעמידו בכפיפה אחת עם מסעות-הגבורה של חושפי מס' תורי הקוטב הצפוני או כוכבי האורוסט. שם הנער: דויד ברעזרא דמארי..."

כך כתב ג'ואיש אבוהורוד, השבועון ה' לונדוני המוצא לאור בכספי ההסתדרות הציונית, והמשרת את קבוצת-המנהלים של דויד בן-גוריון. הוא העתיק אותו מבטאון יהודי ספרדי.

הסיפור המלא היה מרומס-לב. דויד בן ה'12, מסתבר, נתבקש על-ידי אמו הגוססת לעלות ברגל ירושלימה. הוא פנה צפונה, כמעט נהרג בגבול תימן-סעודיה, נאסף על-ידי מיסחה יהודית בסעודיה. הצטרף לעוליה-הרגל הסוריים שחשבו כי הוריו ניספו בשריפה והלך עמהם עד לעקבה, שם עבר בלילה את הגבול. כמעט נהרג באש חיילי צה"ל. דויד סירב לנסוע ב' ג'יפ, הלך ברגל לבאר-שבע, התארח אצל גדיע'ים והמשיך לירושלים, שם נאסף לבית-היתומים העירוני.

בדק העלה ראש-הממשלה דויד בן-גוריון השבוע מאורע היסטורי זה על נס. "עולה-רגל צעיר זה", קרא בהתלהבות באוזני פעילי מגבית ההסתדרות מארצות-הברית וקנדה, "משמש סמל לדרכו של עם ישראל החוזר למדינתו. זה קרה לילד בן 12 וזה קרה לאומה שלמה."

שלישו של הנשיא התלהב גם הוא, הור' זלמן, כי הנשיא נתן הוראה לזמן אליו את הנער, לשיחת-רעים.

לרוע המזל, יצטרך הנשיא לחכות זמן רב, כי הנער עזר ברידוד דמארי לא היה ולא נברא. איש לא ראה אותו מימיו, איש לא אסף אותו ואיש לא אירח אותו. בית-ההורשת הישראלי, המייצר סמלים לאומיים בסיטונות, המציא סמל נוסף.

ומבחינה זאת היה באמת סימלי מאוד.

ספרות

אגודת כועלי העם

וכי אפשר להתלונן? אי-אפשר. אין כמעט מקום בעולם שבו מטופח האמן והאינטלקטואל כמו אצלנו. מה שמוביל אותנו למסקנה שאין שום קשר בין טיפוח האמן וטיפוח האמנות...

כל מה שאנו רוצים הוא... שכמה משוררים ירעבו ללחם תמורת חופש הדפוס. אולי אפילו בית-סוהר לאלה שעברו את הגבול. במקום המחנק הנורא בתוך שפע הזכויות וההנחות והמרגרינה..."

כאשר כתב עמוס קינן בפאריס הרחוקה את השורות האלה, לא יכול היה לדעת כי למחרת פירסומם בארץ תיערך הצגה סאטירית שכאלו בווימה במיוחד ביד אמן לפי הנחיותיו. ההצגה: הוועידה הארצית של סופרי ישראל המאורגנים.

מישטר המרגרינה. אגודת הסופרים היא מוסד כלכלי חשוב. יש לה בניין מפיר אר, שהוקם מכספי הציבור, כמו בית העיתונאים, היופאים, המתנדסים ושאר

אנשים

ראש-הממשלה דויד בן-גוריון, בראיון עיתונאי על יחסי ישראל-צרפת: "זה עניין של מיסר ולא עניין של איג' טרס."

חובב עיתונים, שנסע השבוע באר טובוס בקו 5 בתל-אביב, ראה את השחקן אהרון מסקין, גיבור זרוק אותו לכך